

EDITORIAAL

INVESTEREN IN WELZIJN EN ZORG IS KIEZEN VOOR DE TOEKOMST. GA DUS VOOR WELZIJN EN ZORG!

Na de vele verkiezingsbeloftes die goochelden met bijkomende middelen voor de Vlaamse welzijns- en de zorgsectoren, klinkt na de verkiezingen opeens een ander geluid. Net zoals op federaal vlak de financiële put groter bleek dan gedacht, wat zal resulteren in extra besparingen, zal Vlaanderen, onder meer door de overheveling van bijkomende bevoegdheden (al dan niet mét de bijhorende middelen) ook de tering naar de nering moeten zetten. Ooit was de slogan van Vlaanderen: wat we zelf doen, doen we beter...

Werkgeversorganisatie Voka heeft alvast een voorzet gegeven. Volgens De Standaard van 12 juni 2014 heeft Voka bij de Vlaamse onderhandelaars Kris Peeters en Geert Bourgeois "haar voorstel verdedigd om 2,4 miljard euro meeruitgaven te vermijden op onderwijs en welzijn." Bedoeling is dat er ruimte komt voor jobcreatie. Uit het krantenartikel is niet duidelijk wat er juist bedoeld wordt met het 'vermijden van meeruitgaven', en ook de reactie van de onderhandelaars is niet zo geruststellend: Peeters vindt het alleszins "niet zo evident", terwijl Bourgeois stelde dat men het erover eens is "te bezuinigen om ruimte te maken voor investeringen, in de zachte en de harde sector." Het adagio van Voka én van de onderhandelaars is jobcreatie. Daar zitten ze op dezelfde lijn. En daar staan ook wij achter. Maar hoe men jobs wil creëren door meeruitgaven te vermijden, is een ander paar mouwen...

De Vlaamse welzijns- en gezondheidszorgsectoren zijn geen bodemloze vaten waarin het geld verdwijnt, zoals Voka suggereert, maar zijn net een motor voor de economie! Onze sectoren zijn een economische kracht die niet alleen opbrengt in welbevinden en in kwaliteit van leven voor velen, maar die ook tewerkstelling en dus welvaart genereert. Welzijn en gezondheid is goed voor ongeveer 10% van het BBP en biedt in Vlaanderen werk en werkzekerheid aan 250.000 werknemers. Terwijl er op de Vlaamse arbeidsmarkt sinds de crisis in 2008 amper jobgroei was, bleef de werkgelegenheid in de gezondheids- en welzijnssectoren toenemen. Toch zijn er nog steeds handen tekort en is er bijkomende tewerkstelling nodig om aan de stijgende nood te voldoen.

Inzake tewerkstelling pleitte Karel Van Eetvelt van Unizo in hetzelfde artikel in De Standaard voor "grote inspanningen op vlak van activering", nu ook deze bevoegdheid naar Vlaanderen overkomt. Ook op dit vlak speelt de welzijnssector, samen met de VDAB en de sociale tewerkstelling, een belangrijke preventieve rol door zogenaamd moeilijk te bemiddelen mensen actief te houden (of opnieuw te maken) in de arbeidsmarkt. Alleen: om voor hen échte jobs te creëren, zijn we als samenleving voor een groot deel afhankelijk van de leden van Unizo en Voka... Dreigementen om de activiteiten over te brengen naar de lageloon(kost)landen, passen zeker niet in dit verhaal... En dan hebben

we het nog niet gehad over de onmiskenbaar positieve effecten van de kinderopvang op de arbeidsmarkt. Iets wat ook Van Eetvelt erkent.

Nu niet investeren in welzijn en zorg zou fout zijn. Investeren in de welzijns- en gezondheidszorg brengen immers op, niet alleen door de directe tewerkstelling, maar ook doordat latere en zwaardere kosten vermeden worden. Wat de vorige Vlaamse regering op poten zette, moet dan ook gerealiseerd worden. We denken hierbij onder meer aan de decreten kinderopvang en persoonsvolgende financiering, aan de geformuleerde ambities in de toekomstvisie integrale jeugdzorg, aan bepaalde engagementen die interministerieel aangegaan zijn, zoals op het vlak van de geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en jongeren, enz. Door de bevoegdheidsoverdracht krijgt Vlaanderen nieuwe verantwoordelijkheden in de ouderenzorg en de geestelijke gezondheidszorg, waarbij, bovenop de getransfereerde middelen, voor het eerst ook Vlaams geld (extra middelen, dus!) moet ingezet worden om de Vlaamse behoeftegroei op te vangen. Ook al engageren wij ons als werkgevers in zorg en welzijn om de middelen maximaal efficiënt en effectief in te zetten, dan nog moet er extra geïnvesteerd worden.

Investeren in welzijn en zorg is kiezen voor de toekomst. Investeren in welzijn en zorg is belangrijk, omdat onze samenleving nood heeft aan onderlinge solidariteit. De grote noden en stijgende behoeften aan zorg zijn bekend. De ambities om die op te lossen werden in de campagnes geformuleerd (andere zorg, meer zorg...) en de kwaliteit van de zorg mag zeker niet dalen. De omkadering, infrastructuur en een goed bestuur zijn noodzakelijk opdat we ons werk goed kunnen doen. De welzijns- en

gezondheidszorg vraagt om investeringen, om extra omkadering, om innovatie... Met de vele beloftes voor de verkiezingen, leek het erop dat die ook gerealiseerd zouden worden. Nu horen we een ander geluid... Welzijn en gezondheidszorg voor én na 25 mei 2014 blijft even belangrijk voor een warme samenleving.

Besparen kan nooit tot betere zorg en meer welzijn leiden. Het recente voorbeeld van de zogenaamde "boterhammentaks" laat zien waartoe besparingen kunnen leiden: doordat gemeenten steeds meer moeten besparen op hun uitgaven, zullen heel wat gemeentescholen vanaf september een vergoeding vragen voor het middagtoezicht op de boterhammen etende kinderen. Die vergoeding, die wat afkeurend boterhammentaks wordt genoemd, kan oplopen tot 270 euro per jaar per kind en roept terecht verontwaardigde reacties op. Dit soort scenario's willen we in zorg en welzijn absoluut vermijden.

Daarom heeft het Vlaams Welzijnsverbond samen met elf andere organisaties (Absoluut, Cachet, FOVIG, KVG, Netwerk tegen Armoede, Onafhankelijk leven, SOM de federatie van sociale ondernemingen, de Vereniging van de Diensten Gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaams Patiëntenplatform, VFG en Zorgnet Vlaanderen) de handen in elkaar geslagen voor een gezamenlijke campagne "**Ga voor welzijn en zorg!**" Wij pleiten hierbij voor een betaalbare, kwaliteitsvolle en toegankelijke zorg en onderstrepen dat wij het erg belangrijk vinden dat de nieuwe Vlaamse regering een beleid voert met een warm hart voor een samenleving die kiest voor solidariteit, betrokkenheid, oplossingen voor zorgvragen en armoedebestrijding!

Fons GEERTS, eindredacteur